

Τα παιδιά βιώνουν παιχνίδια από
το παρελθόν με τους παππούδες

ΦΑΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ

- Τα παιχνίδια είναι δημιουργήματα του Ελληνικού πολιτισμού με ρίζες που φτάνουν στην αρχαία Ελλάδα και το Βυζάντιο. Το παιχνίδι συμβάλει στην σωματική και πνευματική ανάπτυξη των παιδιών. Είναι ο κρίκος για την προώθηση τους στην κοινωνικοποίηση τους.

Μέσα απ' αυτή την προσπάθειά μας θελήσαμε να φέρουμε τα παιδιά πιο κοντά στην παράδοσή μας, να μάθουν καινούρια παιχνίδια και να θυμηθούν άλλα ξεχασμένα,

- να παρατηρήσουν ομοιότητες
- διαφορές με τα δικά μας παιχνίδια και
- να ενωθούν οι «διαφορετικοί κόσμοι» που συνυπάρχουν στο σχολείο, ν' αναπτύξουν την ομαδικότητα και τη συνεργασία, να γνωρίσουν καλύτερα τον εαυτό τους
- Άλλά και τους άλλους και
- να ψυχαγωγηθούν.

Όπως άλλωστε υποστηρίζουν πολλοί παιδαγωγοί και ψυχολόγοι, το παιχνίδι είναι βασικός παράγοντας κοινωνικοποίησης, μέσο έκφρασης και επικοινωνίας.

Το παιδί μέσα από το παιχνίδι βιώνει διάφορες καταστάσεις, νιώθει χαρά, αγάπη, πόνο, μαθαίνει ν' αντιμετωπίζει δυσκολίες και να τις ξεπερνά κατανοώντας τη ζωή στην ολότητά της

Από τα παιχνίδια του χθες, προσφέρουμε στα παιδιά μας τον πλούτο του παιχνιδιού που είναι:

- η κοινωνικοποίηση,
- η καλλιέργεια της φιλίας,
- η ανάπτυξη της κρίσης,
- η απόκτηση νέων εμπειριών
- αλλά και μια ευκαιρία να γνωρίσουν με ποια παιχνίδια μεγάλωσαν οι γονείς τους, οι παππούδες και οι γιαγιάδες τους και φυσικά οι πρόγονοι μας!

- Ο Κωνσταντίνος ρώτησε τη γιαγιά του και του είπε δυο παλιά παιχνίδια, το τσέρκι και τη σβούρα. Το τσέρκι ήταν ένα στεφάνι σαν ρόδα ποδηλάτου χωρίς ακτίνες. Σκοπός ήταν να φτάσεις πιο μακριά από όλους το τσέρκι χωρίς να πέσει κάτω. Το έσπρωχνες με ένα ραβδί ή με ένα σίδερο.
- Το άλλο παιχνίδι, η σβούρα, έπρεπε με ένα σχοινάκι που το τραβούσες, να ρίξεις τη σβούρα, ώστε να περιστραφεί με δύναμη. Νικητής ήταν αυτός που η σβούρα του περιστρεφόταν περισσότερο ώρα.
- Η Σοφία μας θυμίζει ότι παλιά έπαιζαν πολλά παιχνίδια ομαδικά. Ανάμεσα σε άλλα της είπε η γιαγιά της: "Τρεις και το λουρί της μάνας", "Δεν περνάς κυρα-Μαρία" και "Αμπάριζα". "Η μακριά γαιδούρα "

- Το παιχνίδι είναι μια αυθόρμητη συμπεριφορά που δεν έχει σαφή στόχο ούτε ακολουθεί κάποιο συγκεκριμένο πρότυπο. Το παιχνίδι γίνεται για το ίδιο το παιχνίδι, για την ευχαρίστηση που προκαλεί.
- Τα οφέλη του όμως είναι πάρα πολλά και σημαντικά.
- Βοηθά τα νεαρά άτομα ν' αναπτυχθούν σωστά, σωματικά και νοητικά, και ευεργετεί όσα εξακολουθούν να παίζουν και στον ενήλικο βίο τους.
- Αντίθετα, αν τα μικρά παιδιά στερηθούν για κάποιο λόγο το παιχνίδι, η ανάπτυξή τους μπορεί κι αυτή να μην ολοκληρωθεί φυσιολογικά. Είναι απαραίτητο για μια υγιή και ευτυχισμένη παιδική ηλικία, ασκεί θετική επίδραση στο παιδί, ενώ οι μεγάλοι που εξακολουθούν να παίζουν, διακρίνονται συνήθως για την εξυπνάδα τους και τη δημιουργικότητά τους.

- Το παιχνίδι είναι αναπόσπαστο μέρος της ανάπτυξης του παιδιού. Το παιδί έχει από την ίδια του τη φύση την ανάγκη να ερευνήσει, να δοκιμάσει καινούρια πράγματα, να κινηθεί ελεύθερο στην αυλή, στο δρόμο, στην αλάνα, να έρθει σε επαφή με τη φύση, το χώμα για παράδειγμα, που τείνει να εξαφανιστεί πλέον από τις μεγάλες πόλεις. Επιθυμεί να παίζει έξω, Όμως οι χώροι που μπορεί το παιδί να ικανοποιήσει την ανάγκη του αυτή είναι λιγοστοί. Οι γειτονιές, οι πλατείες, οι αλάνες χάνονται. Τα γήπεδα, χώροι που προτείνονται ως λύση, είναι για αθλητισμό, μια άλλη ποιότητα ομαδικής ζωής. Και από τα παιδιά που παίζουν έξω, το μεγαλύτερο ποσοστό (80%) πηγαίνει σε κάποιο γήπεδο ή παιδική χαρά ή κάποια αυλή Το παραδοσιακό παιχνίδι ήταν προϊόν του δρόμου, της γειτονιάς

- Τα παιδιά μαθαίνουν από τους παππούδες Η σχέση των παππούδων με τα εγγόνια τους, είναι αναμφισβήτητα μοναδική! Ο ρόλος που είχαν η γιαγιά και ο παππούς στην οικογένεια ήταν πάντοτε σημαντικός, αλλά τις τελευταίες δεκαετίες που όλο και περισσότεροι γονείς στηρίζονται στη βοήθειά τους για τη φροντίδα των παιδιών τους, ο ρόλος αυτός έχει αποκτήσει μεγαλύτερη αξία και προσοχή.
- Ο ρόλος των παππούδων μπορεί να αποκτήει ιδιαίτερη αξία εξαιτίας της βοήθειας που παίρνουν, για τα παιδιά όμως σημαίνει πολύ περισσότερα! Αν όχι όλα, τα περισσότερα παιδιά απολαμβάνουν τις στιγμές που περνούν με τους παππούδες τους! Απολαμβάνουν την ανεκτικότητα και τη λιγότερο αυστηρή στάση τους, τα παιχνίδια και τα χατίρια που τους κάνουν, τις λιχουδιές που δε δίνονται με μέτρο, τις ιστορίες που τους κάνουν να κρέμονται από τα χείλη τους, τα χαλαρά ωράρια ύπνου, την αγάπη τους!
- Οι παππούδες συνήθως προσφέρουν μεγαλύτερη αποδοχή, υποστήριξη, κατανόηση και λιγότερη πειθαρχία στα παιδιά. Έτσι, η σχέση τους με τα εγγόνια τείνει να είναι πιο χαλαρή και γενναιόδωρη. Για τους παππούδες αυτό είναι ιδιαίτερα απολαυστικό γιατί ναι μεν μπορούν να βοηθήσουν στο μέγιστο μιας νέας γενιάς, αλλά από την άλλη δεν έχουν τις καθημερινές ευθύνες των γονιών και δε χρειάζεται να εμπλέκονται στις έντονες αντιπαραθέσεις και στις διαφωνίες που μπορεί να δημιουργηθούν ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά.
- Μερικές φορές, η παρουσία τους είναι από μόνη της σημαντική. Μπορεί να λειτουργήσουν ως μοχλός σταθερότητας και ηρεμίας τόσο για τα εγγόνια όσο και για τους γονείς
- Η γιαγιά και ο παππούς έχουν επίσης περισσότερο χρόνο να διηγούνται ιστορίες από το παρελθόν, πράγμα που μπορεί να βοηθήσει τα παιδιά να δημιουργήσουν μια αίσθηση της οικογενειακής τους ταυτότητας και παράδοσης!